

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 67. Godefridus Bullionius, Rex.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

Sæculum XI.

A. C. 1099

§. LXVII.

Godofridus Bullionius Rex.

Lib. XI. c. I. **O**ctiduo inter jubila consumpto, conveniunt Principes ad eligendum Regem, qui urbi & Regioni illi imperaret. Ipsi autem in clauso triclinio deliberantibus aliqui ex Clericis admitti petunt, moxque ingressi dixerunt: *Res Spirituales sunt Temporalibus præstantiores; quare existimamus, prius Patriarcham quam Regem eligendum esse. Si id contempnitis, quæcunque sine nostro consensu feceritis, nulla declarabimus.* Clericorum illorum Dux erat Episcopus Martoranensis ex Calabria, consentiente Arnulpho, Ducis Normanniæ Capellano, quem Patriarcham creare cupiebat, virum in toto exercitu moribus infamem. Ceterum inter Clericos Sacram militiam sequentes & pietas & Disciplina Ecclesiastica perierant, ex quo Adhemarus Episcopus Aniciensis, & Guilielmus Episcopus Arausicanus, qui alteri paucis diebus superstes fuit, fatis functi fuerant.

Principes insuperhabita Clericorum seditiosorum comminatione, Regem Jerusalemæ elegerunt Godofridum Bullionium, Ducem Lotharingiæ, viri virtutem inprimis spectantes, nam inter eos non nulli tam Natalibus quam potentia
Gode-

Godefrido majores erant; sed eum præ ceteris pietas & fortitudo commenda-
bant. Rex Germaniæ Henricus tantam fiduciam in Godefrido posuerat, ut ei in pugna contra Rudolphum Vexillum Regium gestandum commiserit; quin ille ipse Rudolpho ictum lethalem intulisse dicebatur. Electum Principes sine mora ad Ecclesiam S. Sepulchri deducunt & Deo offerunt. Sed ipse noluit solemniter consecrari, nec portare coronam auream in illa urbe, in qua Jesus Christus spinis coronatus fuisset. Rex nihil antiquius habuit, quam curare, ut Divinum Officium rite perageretur. Capitulum Canonicorum in Ecclesia S. Sepulchri fundavit, rursusque aliud in Ecclesia Templi, censu congruo, & cellis prope illas Ecclesias singulis constitutis. Porro Ecclesia Templi erat Magna *Mosquita* Musulmannorum ab Omaro, in illo loco, in quo vetus Templum Judæorum steterat, extructa, octogona, tam in partibus internis quam externis marmore strata, opere tessellato & Musivo decorata. Tectum erat fornix rotundus, plumbo vestitus. Cum caperetur Jerusalem, in illa *Mosquita* plurimæ lampades aureæ argenteæque, resque aliæ immensi pretii inventæ. Præterea Rex Godefridus in valle Josaphat monasterium

Sæculum XI.
A.C. 1099.

c. 8.

Lib. VIII.

c. 3.

Sæculum XI.
A C. 1099

rium condidit, & incolendum dedit compluribus Monachis, ab ipso ex hujusmodi Cænobiis evocatis, in quibus Disciplina Regularis maxime vigeat. Hi toto piæ peregrinationis tempore ad Godefridi obsequium statutis horis diu noctuque Divinum Officium celebraverant.

Lib. IX.
c. 14. Anno millesimo nonagesimo nono exeunte Daimbertus Archiepiscopus Pisanus, Urbani II. Legatus, cum magno Cruciatorum ex Italia agmine Jerosolymam pervenit, & Festum Natalis Domini in oppido *Bethlehem* celebravit. Jamque Jerosolyma mensibus quinque in potestate Christianorum erat, cum necdum illi Ecclesiæ Patriarcha præfectus fuisset.

c. 4. Quamvis enim, electo Rege, statim Episcopus Martoranensis Arnulphum Capellanum a suæ factionis hominibus electum, favente eidem Duce Normanniæ, in possessionem Sedis immiserit, paucos tamen post dies molitionem temerariam dimittere coactus est. Itaque Patriarchali Sede, ut omnes opinabantur, vacante (nulla enim ratio Simeonis tunc in

c. 15.
Patriarcha
Jerosolymitanus
Latinus.

Cypro existentis habita fuisse videtur) Principes, qui Jerosolymæ supererant, congregantur, ut Præsulem eligerent. Re mature pensata, Daimbertum Archiepiscopum Patriarcham nominant, & investunt. Qua re peracta Godefridus & Prin-

Princeps Bœmundus, alter Regni Jero-^{Sæculum XI.}
solymitani, alter Principatus Antiocheni A. C. 1100.
Investituram a Patriarcha humili mente
petunt, & accipiunt, quod ita illum, cu-
jus Vicarius in terris existeret, eximie
coli crederent.

Haud multo post lis orta est inter Re-
gem & Patriarcham, qui affirmabat, Re-
gem Urbem Jerosolymam, Arcem, & et-
iam Urbem *Joppen* cum omnibus ditioni-
bus huc pertinentibus Deo donasse. Hinc
ut jurgiis nascentibus cito finem faceret
piissimus Rex, Ecclesiæ S. Sepulchri quar-
tam Regionem oppidi Joppensis tribuit,
atque hanc donationem publico Cleri-
corum & populi testimonio in Festo Pu-
rificationis anno millesimo centesimo fir-
mavit.

c. 16.

In Festo sequente Paschatis, quod in
primam diem Aprilis incidebat, pari mo-
do Patriarchæ dominium in Urbem Je-
rosolymam, turrim *David*, & circumja-
centem ditionem concessit, ea conditio-
ne, ut Rex Dominio utili tamdiu fruere-
tur, donec fines Regni sui, expugna-
tis una alterave urbibus, protulisset; si
vero interea sine prole decederet, omnia
in potestatem Patriarchæ redigerentur.

c. 19.

Ceterum in illis exordiis permodi-
cum erat Jerosolymæ Regnum; nam
postquam Principes, qui in bello Sacro

Sæculum XI
A.C. 1100.

militaverant, solutis Deo votis, in diver-
 sa sparsi, ad sua singuli redierunt, solus
 Godefridus & Tancredus superfuerunt,
 qui milites, vix trecentos equites, & bis
 mille pedites numerabant. Paucis ad-
 modum imperabant urbibus, quas inter
 difficillimum & periculosum commer-
 cium alia oppida, ab hostibus occupata,
 reddebant. Agros Mahometani tene-
 bant, qui cum Christianos pro atrocissi-
 mis hostibus haberent, eos in via depre-
 hensos vel jugulabant, vel servire coge-
 bant. Agriculturam quoque summa ne-
 quitia omittebant, quippe etsi & ipsi fa-
 mem sentirent, major tamen hostes pe-
 rimendi cupiditas, quam propriæ salutis
 cura erat. Sed nec in urbibus tuto de-
 gere Francis licebat, in quibus eos nec
 civium paucitas, nec muri labefactati sa-
 tis tuebantur, sed a latronibus noctu ir-
 rumpentibus domi suæ vel spoliabantur,
 vel necabantur; quapropter complures
 relictis omnibus nudi aufugiebant. Hæc
 illa tempestate erat Regni Jerosolymi-
 tani fortuna, quod tamen exinde per
 annos octoginta octo stetit.

FINIS TOMI XV.

INDEX